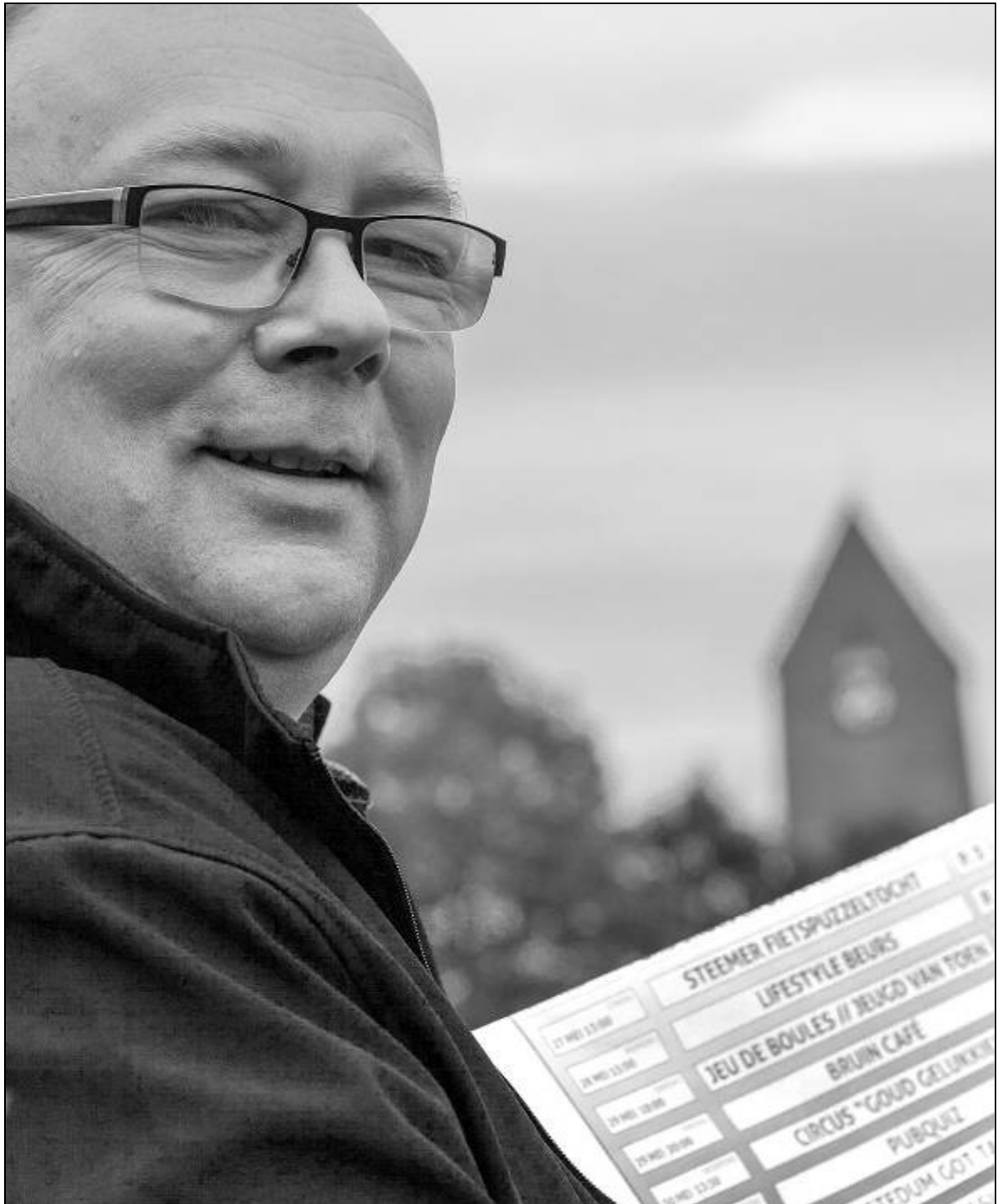

De Stedumer

Mei 2018

De 17e Steemer Omloop

(Foto: stedum.com)

De 17e Steemer Omloop gehouden op 12 mei, de 1e editie van het Huis en Hypotheek Ommerlanderloopcircuit is mede dankzij het zonnig weer een groot succes geworden. In ons clubgebouw Moarstee konden de lopers zich weer inschrijven en voorzien van startnummers en chips.

De wedstrijd werd onder prachtige omstandigheden gelopen met als start en finish het ijsbaanterrein. Er werden redelijke tijden gelopen over een parcours die was aangepast in verband met meer toegankelijkheid voor de Stedumer bewoners tijdens de loop. Begeleid door stralende zon en een lekkere temperatuur werd er door en om Stedum de 5 en 10 kilometer gelopen. Vooraf aan de loop ging de basisschooljeugd van start. De kleinste jeugd 4, 5, en 6 jarigen gingen met een luide toeter van start voor hun rondje en het was Sem Slager die als eerste over de finish ging gevolgd door Anneloes Veldman en 3e werd Jorian Lalkens. Bij de 7, 8 en 9 jarigen die 2 rondes liepen, kwam Jelmer Vast als eerste aan, gevolgd door Floris Bijen op de voet gevolgd door Jorn Dijkema. De 10, 11 en 12 jarigen moesten 3 rondes hardlopen en de winnaars van deze groep waren 1. Leander van der Berg, plaats 2: Koen Bootsman en nummer 3 werd Thom Vast. Aangemoedigd door het vele publiek, vaders, moeders, opa's en oma's werd er fanatiek gelopen en na afloop was er een medaille en drinken als beloning.

(Lees meer op pagina 25)

Peter Slager

Het gezicht van Stedum

De foto op de omslag vertoont iedere maand het gezicht van een of meerdere Stedumer(s). De foto hoort dit keer bij de rubriek 400 woorden waarin Math M. Willems op zoek gaat naar de passie van dorpsgenoten. Deze keer Bert Hermelink (foto: Jan Pitt).

(Foto: Martien Spits-Straatman)

In de Kijker

In deze rubriek worden nieuwe of minder bekende bewoners van het dorp voorgesteld. Deze keer Kees en Agnes Visscher met hun zonen Martyn (18) en Raymon (21), Lopsterweg 7.

Sinds wanneer wonen jullie in Stedum?

“Sinds begin april 2018.”

Waar zijn jullie geboren en/of hebben jullie je jeugd doorgebracht?

Kees: “Ik ben geboren in Garsthuizen en heb mijn jeugd ook doorgebracht in Garsthuizen.”

Agnes: “Ik ben geboren in ‘t Zandt en heb mijn jeugd ook doorgebracht in ‘t Zandt.”

Wat doen jullie voor de kost?

Agnes: “Ik werk in de zorg.”

Kees: “Ik ben schilder.”

Wat zijn jullie favoriete bezigheden?

Agnes: “Ik hou van dieren en vind het leuk om te wandelen met de hond Snowy.”

Kees: “Ik hou van duiven en ik doe mee aan wedstrijden.”

Wat is jullie favoriete vakantiebestemming?

“We hebben een caravan op een camping in Diever.”

Wat nemen jullie mee naar een onbewoond eiland?

“De hond Snowy en de telefoon.”

Wat is de reden dat jullie in Stedum zijn komen wonen?

“Ons huis in Loppersum wordt gesloopt. Nu hebben we een huis met een mooi uitzicht en het is er rustig.”

Wat zouden jullie doen als jullie de Postcodeloterij Straatprijs winnen?

“We gaan een grote camper kopen.”

Wat vinden jullie naast jullie eigen huis, het mooiste plekje van Stedum?

“We vinden de vijver in het Stedumer bos en Laan van Nittersum erg mooi.”

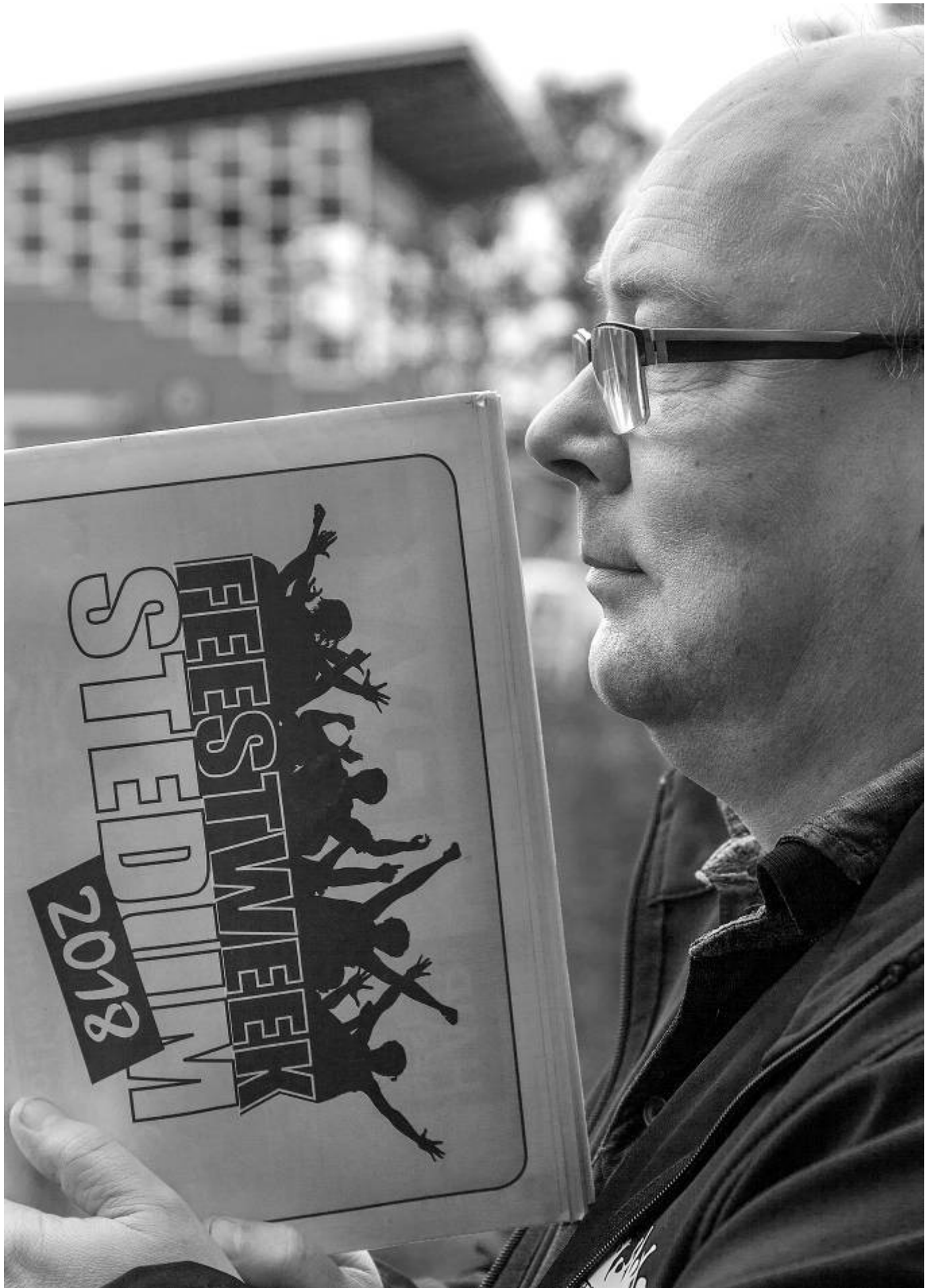
Wat is jullie antwoord op de vraag van de vorige bewoners: “Hoe zou je Stedum nog aantrekkelijker kunnen maken?”

“Wanneer de bevolking met elkaar het dorp gezellig maakt. Saamhorigheid is erg belangrijk.”

Welke vraag willen jullie de volgende nieuwe bewoner stellen?

“Wat is je doel om Stedum leefbaar te houden?”

Afie Nienhuis

(Foto: Jan Pitt)

400 woorden

En ook nog negentig vrijwilligers

“Voor het dorp en door het dorp”, lacht Bert Hermelink (49 jaar) breed. “Beter kan ik de Feestweek niet omschrijven.” Hij is al drieëndertig jaar lid en sinds vier jaar voorzitter van stichting Op Goud Geluk die tweejaarlijks de Feestweek Stedum organiseert. Bert groeit vanaf zijn elfde op in Stedum, is geboren in Wijster, woonde ook in Emmen en Stad. Hij was lang voetbaltrainer van jeugd ploegen, in Stedum maar ook bij zeven andere clubs, waaronder Zuidhorn, Baflo en GEO. Bert was negen jaar voorzitter en zeven jaar diskjockey van de Stedumer jeugdsoos Session Kolibri. De dj's van toen, Arnold, Martin, Johan, Chris en Bert zelf, draaien dit jaar voor de tweede achtereenvolgende keer in de feestweek.

Bert gaat, na een jaartje MAVO in Loppersum, naar de zeevaartschool in Harlingen en daarna in Delfzijl naar de middelbare zeevaartschool. Hij wordt matroos/machinist op de Omega, een binnenvaartschip. Een hard bestaan zonder CAO. Vervolgens studeert hij - hij is inmiddels een achttienjarige jonge vader - elektrotechniek in Appingedam. Werkt nu achtentwintig jaar bij KPN en studeerde onderwijs commerciële economie. Begon met het aanleggen van telefooncentrales, klom op tot implementatiemanager. Hij faciliteert en stuurt KPN medewerkers (internet, telefonie en tv) aan.

Sinds kort is Bert buurtbemiddelaar binnen de DAL-gemeenten.

Ze wonen aan de Borgweg en hebben twee kinderen en twee kleinkinderen.

"Ik had lang een zeilboot", zegt Bert over een hobby, "zeilen, dat wil ik weer ..."

Vijftien mensen vergaderen maandelijks over de feestweek en maken een planning. Het programma, taken, bar, publiciteit: alles wordt verdeeld en steeds teruggekoppeld. Het programma vernieuwt zich steeds – dit jaar met een pubquiz - maar veel komt ook terug. Jeannette Pestoor, Berts vrouw werkzaam bij afdeling service van de GGD Groningen, doet de catering voor de artiesten. Over twee jaar is er voor de vijfentwintigste keer een Feestweek! Daarna stopt Bert als voorzitter.

Bert: "Ik ben sinds 1988 lid van Op Goud Geluk en deed veel projecten. Ik begon ermee de bar volledig door ons zelf te exploiteren. Dat heb ik tien jaar gedaan. In 2010 stopte ik een jaar als bestuurslid. Men vroeg me terug en in 2012 ben ik voorzitter geworden. Het fascineert me: ik houd van leidinggevend organiseren. Vroeger als voetbaltrainer en nu met de Feestweek Commissie. Als voorzitter ben ik eindverantwoordelijk, ook voor de budgetbeheersing. Het geeft veel voldoening de hoge uitgaven (er gaat echt veel geld om) van de feestweek in een kleine plus om te zetten.

Ja, voor en door Stedum: gelukkig hebben we ook nog negentig vrijwilligers."

Math M. Willems

Oprichting Stichting Vrienden van de Bartholomeüskerk te Stedum

(Foto: Jan Pitt)

Als u deze Stedumer leest, is de Stichting Vrienden van de Bartholomeüskerk te Stedum in oprichting. De stichting stelt zich als doel enerzijds het uitdragen van de cultuurhistorische waarde en het bevorderen van de belangstelling voor de Bartholomeüskerk en anderzijds het genereren van gelden voor het onderhoud van de kerk. Een enthousiast bestuur is gevormd om, samen met een aantal deskundige leden, deze doelen te realiseren. Onder andere door het geven van rondleidingen, het organiseren van passende activiteiten in de kerk en door het (onder toezicht) openstellen van de kerk.

Wij zullen u langs deze weg regelmatig op de hoogte houden van de ontwikkelingen binnen onze stichting en het beheer van de kerk.

Ype Jan Nienhuis

Het bestuur van de Stichting

Kijkmiddag Occo Reintiesheerd in Stedum

Eind december vorig jaar heeft de NAM de Occo Reintiesheerd overgedragen aan Het Groninger Landschap. Dit jaar beginnen we met werkzaamheden om deze boerderij en het erf voor de toekomst veilig te stellen. Hierbij staat de monumentale waarde van de boerderij, die behoort tot het Groninger cultureel erfgoed, centraal. De boerderij behoudt een woonbestemming, maar op een wijze dat dit niet

(Foto: Geert Job Sevink)

gepaard gaat met een ingrijpende versterkingsoperatie.

Wij nodigen u van harte uit om een kijkje te komen nemen op het erf van de Occo Reintiesheerd, Delleweg 9 in Stedum op vrijdag 27 juli van 16.00 tot 18.00 uur.

Hugo Dokter (hoofd Erfgoed) en Douwe van der Zee (beheerder Erfgoed) van Het Groninger Landschap zullen aanwezig zijn om plannen toe te lichten, vragen te beantwoorden en met u van gedachten te wisselen over de toekomst van boerderij en erf.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Rieneke Harkema, medewerker Communicatie bij Het Groninger Landschap, van maandag t/m donderdag te bereiken op 050-3135901.

Rieneke Harkema

Subsidie aanvragen

Voor het jaar 2018 heeft Dorpsbelangen weer de mogelijkheid voor het verlenen van een financiële bijdrage aan verenigingen, instellingen en organisaties met betrekking tot het Dorpenbudget en Jeugd en Jongerenwerk.

Dien uw verzoek voor 15 juni in, voorzien van een balans van het voorafgaande jaar, een winst en verliesrekening en een begroting van de activiteit/evenement. Bij voorkeur per e-mail bij Karola Jansen: dorpsbelangen@stedum.com

Tamara Werkman

Blindengeleidehond Bosci is met pensioen

(Foto's: Roelof van der Wal)

Bosci, wie kent hem niet, de lieve, mooie hond van Aagtje en Mathieu van Etten uit de Adriaan Clantstraat. Een magnifieke hond en geen gewone hond want Bosci is de inmiddels gepensioneerde blindengeleidehond van Mathieu van Etten. Mathieu (1955) die zo maar op een willekeurige dag wakker werd en om zich heen keek en nauwelijks meer wat zag. Vijf jaar later, hij was toen vierenvijftig jaar, was hij voor het grootste deel blind.

In 2009 vertellen Mathieu en Aagtje voor het augustus-nummer van 'De Stedumer' dat ze een blindengeleidehond krijgen. Ze verheugen zich erop. In februari 2010, een paar week voor Mathieu zijn vijfenvijftigste verjaardag, is het zover en kunnen ze Bosci welkom heten. Groot en krachtig, lief en vriendelijk, is daar Bosci die vanaf dat moment het leven van Mathieu zou veraangenamen. Immers nu kan Mathieu weer deelnemen aan het gewone leven, kan hij zich weer voortbewegen buiten de geborgenheid van hun huiskamer en hun woning.

Bosci is een reu. Hij is een Labrador Retriever. De kleur van zijn vacht is blond. In het donker bij straatverlichting kan Mathieu hem nog een klein beetje waarnemen als een lichte vlek in een zwarte omgeving. Omdat Mathieu dus nog zoiets als een lichte vlek in het donker kan zien, vond de oogarts van het Koninklijke Nederlandse Geleidehonden Fonds het raadzaam dat Mathieu een lichtgekleurde hond zou krijgen.

"Ik kijk als het ware door een koker. Ik zie in dat restbeeld het contrast van licht en donker," legt Mathieu uit. Maar van datgene wat hij nog waar kan nemen daar kan Mathieu nooit met zekerheid van zeggen wat hij ziet. Hij zou wanneer het donker

is bij elke lichte vlek het vermoeden hebben dat dit zijn eigen hond is. Dit komt omdat hij geen enkel detail kan waarnemen. En ook al ziet Mathieu de hond niet, in een enkel geval voelt hij hem wel. Wanneer Bosci even los mag lopen om zijn plas of ontlasting te doen, laat Bosci bij terugkomst merken dat hij weer bij de baas staat. "Hij stoot mij dan eventjes met zijn neus aan. Dan weet ik dat de hond weer bij mij is," vertelt Mathieu.

Van andere mensen hoorde hij hoe zijn hond bij het drinken van water uit het Maar onophoudelijk oogcontact bleef houden met zijn baas. Bosci verloor Mathieu geen moment uit het oog. Zoiets moet men Mathieu vertellen. "Zelf zie ik dat niet," zegt hij, "ik vind het heel fijn wanneer ik zoiets van iemand hoor."

Op twee middagen bezoek ik Mathieu voor dit gesprek. Wij zitten in de huiskamer en praten over de hond. Mathieu heeft zijn donkere bril afgezet. Gedurende de gesprekken kijken we elkaar regelmatig aan. Mathieu zijn gezicht heeft nog de natuurlijke mimiek van iemand die niet visueel gehandicapt is. Voordat ik deze gesprekken bij hem thuis voerde, sprak ik hem een paar keer eerder op het Klokkenpad. Bij het eerste gesprek op het pad vertelde hij mij dat zijn blindengeleidehond met pensioen was. In de huiskamer legt Mathieu de zaak uit. Op 16 april van dit jaar is Bosci 10 jaar geworden. Al een week daarvoor was hij officieel met pensioen. De hond is opgeleid in Amstelveen door het Koninklijke Nederlandse Geleidehonden Fonds. Al hun geleidehonden gaan op hun tiende jaar met pensioen. Normaal gesproken wordt zo'n hond dan bij hun blinde baas vervangen door een nieuwe en jonge geleidehond. De inmiddels tien jaar oude hond gaat dan naar een adoptieadres. Bosci is de afgelopen tien jaar het eigendom geweest van de KNGF. Nu is hij officieel een adoptiehond en geadopteerd door Mathieu en Aagtje. Concreet betekent dat, dat Bosci geen grote tochten meer gaat maken. Hij kent de weg goed in Stedum. Een wandelingetje met zijn baas door het dorp kan hij nog goed doen. Ook als Mathieu en Aagtje naar een huisje in Spier gaan, kent Bosci daar de weg. Ook die dagen in Spier zullen de hond niet overdadig belasten.

Het kan niet anders dan dat de baas en de hond een bijzondere band hebben. Voelt Bosci ook bepaalde dingen aan zonder dat Bosci op wat voor manier daarop wordt gewezen? Jazeker! Dat klopt inderdaad. Wanneer Mathieu hoofdpijn heeft, een heel naar facet van het blind zijn, dan komt Bosci naast de baas liggen of zitten. Bosci is een gevoelige en sociale hond. Nooit zal hij naar een andere hond uitvallen. Hij is heel lief en vriendelijk voor kinderen. Als hij ergens in een weiland koeien of schapen ziet staan, dan wil hij als het even kan bij het hek gaan kijken. Voorzichtig drukt de hond dan door het hek zijn snuit tegen de snuit van een koe of schaap. Op dat moment besnuffelen zij elkaar.

"Toen ik hem pas had, ben ik met hem naar de Christelijke Basisschool 'De Cran-geborg' geweest. Ik heb de kinderen daar uitleg gegeven over wat een geleidehond zoal doet," vertelt Mathieu.

Aagtje geeft Bosci elke dag zijn brokken en zijn hondensnoepjes. Ook krijgt Bosci wel eens een wortel. Hij is daar dol op. Ook komkommer lust Bosci graag. Aardbeien en bessen die vindt hij het allerlekkerst. Natuurlijk wandelt Aagtje ook met

de hond. Bosci weet in dat geval wel degelijk het verschil. Loopt hij met Aagtje, dan is hij vrijer in zijn doen en laten. Hij is dan in zekere zin minder oplettend. Achter het huis van Mathieu en Aagtje stonden eerst twee bessenstruiken. Dat waren een kruisbes en een rode aalbes. Heel langzaam en uiterst voorzichtig stak Bosci zijn neus in de doornige kruisbessenstruik die er thans niet meer staat. Met zijn lippen pakte hij dan een kruisbes en at die op. Bosci plukt zelf zijn eigen bessen. Hij vindt ze heerlijk. Ook heeft de hond geleerd om pakjes uit te pakken. Hij plukt eerst met zijn tanden aan het papier totdat hij een beginnetje heeft gevonden. Bosci opent het pakje en kwispelt met zijn staart. Hij weet dat hij daarna een beloning krijgt!

Mathieu wil het mij eens laten zien. Hij schuift langzaam de doorzichtige verpakking van een doosje waarin koekjes hebben gezeten helemaal terug over dat doosje. Dan vraagt hij aan Bosci of Bosci de verpakking wil openmaken. Voorzichtig schuift de hond de doorzichtige verpakking weer van het doosje. Als beloning mag hij de vele kruimels uit de verpakking oplikken.

Bosci is een intelligente hond. Het is een echte kerel, sterk en fors. Hij is vriendelijk voor iedereen en houdt er vriendschappen op na met andere honden. Het valt te begrijpen dat je zo'n leuke hond niet wegdoet en inruilt voor een jongere geleidehond. Nee, Bosci blijft in Stedum bij zijn bazen Aagtje en Mathieu van Etten!

Eldert Ameling

Duizend seizoenen schrijven

(Foto: Ronald Willems)

"Ik zou het liefst het boek verkopen met mij zelf er bij in. Zodat ik een aantal verhalen kan voorlezen. Want voordragen vind ik prachtig om te doen", zegt Stedumer en schrijver Johan Brokken. Op 19 maart kreeg burgemeester Rodenboog het eerste exemplaar overhandigt van Brokkens nieuwste boek: Duizend seizoenen. Hierin staan 44 verhalen over ontmoetingen die hij had tijdens zijn wandelingen op het Groningse platteland en 11 op het Griekse eiland Kos.

Een verhaal - Het kabouterhuis - gaat over de aardbevingen in Groningen. Dit verhaal sprak Rodenboog zo aan dat hij het boek cadeau deed aan minister Wiebes en premier Rutte toen die begin april hier op 'aardbevingsbezoek' waren. Brokken: "Hij vindt dit verhaal de kern van hoe de Groningers er mee omgaan. Maar hij vindt ook dat het boek laat zien dat de provincie veel meer te bieden heeft dan aardbevingen. En dat is ook precies waarom ik 1 verhaal over de aardbevingen - want ze komen wel voor - en 43 andere verhalen in het boek heb gezet. Hier wonen echte mensen waar je fantastische gesprekken mee kunt hebben.

Tijd voor anderen

Een belangrijke reden om dit te schrijven is om weer tijd te nemen voor anderen. Ik denk dat we heel vluchtig leven, ik in elk geval, en je vergeet daarbij de omgeving. Ik wilde weer in gesprek komen met mensen. Door met anderen in gesprek te gaan, ga je ook in gesprek met jezelf omdat je ontdekkingen doet. Vooroordelen blijken niet te kloppen. Bij het verhaal van de visserman dacht ik in eerste instantie: er zit helemaal geen verhaal in die man. Die zit daar gewoon te vissen

Ik liep er aan voorbij. Bijna lichamelijk gaf hij ook aan: wegwezen! Maar dat triggerde mij ook. Dus toen ben ik teruggelopen en wel het gesprek aangegaan. En ik vind dit het mooiste verhaal uit het boek."

Mooi verlies

Het verhaal gaat over een man die jarenlang samen met zijn vrouw viste. Zij hielp hem de vis op het droge te krijgen met een enorm schepnet. Vijf jaar geleden overleed zij. Hij vond het fijn om daar nu te vissen, met het visnet van zijn vrouw. Het voelde voor hem alsof zij er bij was. Het verhaal maakt volgens Brokken de liefde zo mooi. Daarbij kreeg het voor auteur een extra betekenis omdat hij zelf in die periode erg ziek was.

"Dan ziet je toekomst er anders uit. Ik keek toen heel sterk naar het verleden en bedacht wat ik allemaal had gedaan en straks misschien niet meer kon. Ik was vooral met het verlies bezig. Terwijl ik juist altijd mogelijkheden probeer te zien. Maar die zag ik niet meer. En dat zag deze visserman wel. Die maakte van het verlies ook weer iets moois. Daar heb ik wel wat aan gehad. Ik kon toen bedenken: wat geweest is, komt misschien niet terug, maar ik heb er wel erg van genoten."

Zijn bankje

Brokken schrijft de verhalen op een bankje, op zijn dagelijkse wandelroute, ergens aan een vaart op het Groningse platteland. Hij wil niet zeggen waar. Hij komt er nog steeds en wil daar rustig kunnen zitten. Beschouwt het ook als 'zijn' bankje. "Zo voel ik dat. Het was altijd hetzelfde wandelpad waar ik liep en hetzelfde bankje waar ik op zat. Op een gegeven moment wisten mensen uit het dorp ook dat ik schrijver was en daar zat. Steeds meer mensen gingen dat pad bewandelen. Grappig hoe dat rond zingt. Wel logisch natuurlijk met een klein dorp. Ik ontmoet daar veel mensen die wandelen, fietsen of met bootjes aankomen. Het moeten voor mij onbekende mensen zijn. Dat is ook de reden dat ik niet rond Stedum ben gaan lopen. Ik ben bang dat als ik ze ken, ik me geremd voel in het gesprek en tijdens het schrijven, omdat ik dan rekening houd met ze. Ik wil met schrijven liefst nergens rekening mee houden. Ik probeer zo dicht mogelijk te benaderen wat er gebeurt.

Stedum

Over zijn woonplaats Stedum staan wel zijdelings een paar zaken in het boek. Zo noemt hij het mede zijn verantwoordelijkheid dat het dorpscafé is verdwenen. "De kroeg, de winkels, dat alles een beetje verdwijnt, daar zijn wij zelf onderdeel van. Daar heb ik zo mijn verhaal van gemaakt. Het waren niet de vrouwen die mannen uit de kroeg probeerden te houden zoals ik in eerste instantie in het verhaal suggereer, het is niet de gemeente of wat dan ook, nee, ik had meer dan die twee glazen in de week moeten drinken in de kroeg. Maar is het erg? Ik vind het niet. Stedum is niet een heel vervelend dorp geworden zonder winkel en kroeg. Ik vind het wel jammer. Maar blijkbaar is die behoefte er niet."

250 jaar

De titel van het boek is Duizend seizoenen, dus 250 jaar. Verhalen over de seizoenen komen ook terug in zijn boek. Brokken: "Duizend seizoenen gaat over

heel lang schrijven. Niet oneindig of miljoenen, want dan zou ik gaan overdrijven. Dat heb ik nu ook gedaan, maar het voelt of het zou kunnen, het is een soort van wens. De titel slaat ook op dat ik in een land leef waar je vier seizoenen hebt en waar ik erg van geniet. Het stimuleert mij ook om te schrijven. Ik wil dit wel duizend keer meemaken."

Erik Staal

Doe uw boeken en tijdschriften niet bij oud papier!

Als u de boekenkast opruimt of nog boeken op zolder heeft staan, breng ze bij ons. Ook uw tijdschriften zijn welkom. De feestweekcommissie wil er graag een duurzaam karakter aangeven door ze te verkopen op de lifestylebeurs tegen een laag prijsje. De opbrengst gaat naar Stichting Op Goud Geluk, die tweejaarlijks zorgt voor een onvergetelijke feestweek.

U kunt deze boeken brengen naar de feesttent op de maandagmiddag als ook de lifestylebeurs wordt gehouden. Vanaf 15.00 uur is de kraam open en bent u welkom om uw boeken en tijdschriften af te geven. En misschien ziet u tussen alles wat ingeleverd is, weer iets dat goed bij u op de boekenplank past.

Evelien van Zanten

Feestweekcommissie Op Goud Geluk

Marieke Koerts en Gerard Vos winnen Steemer Omloop

(Foto: stedum.com)

Om 17.00 uur werden de deelnemers weggeschoten door de voorzitter van de IJsvereniging Anjo Hofman. Commentatoren Jan Kooistra en side kick Fokko Smit die met het volgen van de wedstrijd op eigen wijze de lopers over de finish begeleiden.

Bij de 10 kilometer senioren kwam Gerard Vos uit Appingedam als eerste over de finish. Bij

de dames senioren werd er gestreden om het hoogste schavot en het was Marieke Koerts uit Amsterdam die met grote voorsprong als eerste binnenkwam.

Bij de 10 kilometer senioren kwam Gerard Vos uit Appingedam als eerste over de finish, gevolgd door Gerben Vermij uit Leens en als derde eindigde Martijn ter Velde. Bij de dames senioren werd er gestreden om het hoogste schavot en het was Marieke Koerts uit Amsterdam die met grote voorsprong als eerste binnenkwam, gevolgd door Sariena Evertsz die de finishboog als tweede bereikte, derde werd Lydia Doornbos uit Appingedam. Bij de heren 40+ werd Remco Oost 1e, gevolgd door Marcel Stoffers uit Appingedam en Richard Schudde uit Delfzijl die 3e werd. Bij de heren 50+ kwam Eduard Pechler uit Groningen als eerste over de finish gevolgd door Klaas Brouwer uit Zuidbroek en werd Erik van Dijken uit Groningen derde. Bij de heren 60+ was het Menno Fritsma uit Groningen die als eerste over de lijn kwam gevolgd door Roelof Berends uit Oudeschip en als derde kwam de Fries Meine Hoitsma uit Kollum over de lijn.

Bij de vrouwen 40+ viel de overwinning te vieren bij Wanda Evertsz uit Delfzijl gevolgd door Elise Kooi uit Loppersum en de derde plaats ging naar Mia Hut uit Winsum. Bij de vrouwen 50+ werd Gaby Gabay uit Groningen eerste, gevolgd door Jannie Laning uit Groningen en als derde kwam Aleida Groothof uit Winsum over de finish. Bij de 5 kilometer werden Marieke Otten en Sjors Slagter de winnaars van de recreanten over de finish. De cheque van 75 euro geschonken door Sporthuis Mossel uit Appingedam ging naar de Stedumer Rita Drok. Wij als organisatie van de Steemer Omloop willen iedereen bedanken voor hun inzet en hopen u weer te zien volgend jaar bij de 18e Omloop van Stedum.

Peter Slager

De Steemer Agenda

(Verscheidene van de genoemde activiteiten zijn terug te vinden in deze Stedumer)

- 26 mei Start feestweek Stedum
- 27 mei Tenniswedstrijd T.V. de Bosbaan 1 – Nieuwe Pekela 2
om 10:00 uur bij Moarstee.
- 31 mei 'Stedum Got Talent'. Geef je nu op via www.stedum.com of
talentstedum@gmail.com
- 27 juli Kijkmiddag Occo Reintiesheerd, Delleweg 9
van 16.00 tot 18.00 uur

De Stedumer is een uitgave van de Vereniging voor Dorpsbelangen Stedum en verschijnt normaal gesproken elke vierde vrijdag van de maand. Kopij moet anderhalve week er voor binnen zijn. Hij komt niet uit in juli. Artikelen in 'platte tekst' aanleveren, dus geen eigen opmaak.

De volgende keer verschijnt De Stedumer op vrijdag 22 juni. Kopij inleveren bij de redactie voor woensdag 13 juni. Het liefst per e-mail en anders op cd of usb-stick.

De redactie behoudt zich het recht voor om artikelen te weigeren, te bewerken of in te korten.

Redactie: Erik Staal, Bedumerweg 31, Stedum, 0596 58 18 10, destedumer@gmail.com

Eldert Ameling. Fotografie: Martien Spits-Straatman en Jan Pitt.

Advertenties: Ellen Gommers, 0596 58 18 10, adv.destedumer@gmail.com